

विजय२५५ चैय शुक्रतीर्थं२०६ तथैव च । श्रीपतेश्च२०७
तथा तीर्थं तीर्थं रैवतकं२०८ तथा । तथैव शारदा-
तीर्थं२०९ भद्रकालेश्वरं२१० तथा । वैकुण्ठतीर्थं२११
परं भीमेश्वरं२१२ मयापि वा । एतेषु आह्वयतारः प्र-
यान्ति परमां गतिम् । तीर्थं मातृगृहं२१३ नाम कर-
वीरपुरं२१४ तथा । कुशेश्वरं२१५ विख्यातं गौरी-
शिवरं२१६ मेव च । नकुलेश्वरं२१७ तीर्थञ्च कटेमालं
२१८ तथैव च । दण्डिपुण्यकरं२१९ तद्वत् पुण्डरीक-
पुरं२२० तथा । सप्तगोदावरीतीर्थं२२१ सर्वतीर्थेश्वरेश्व-
रम्२२२ । तत्र आह्वं प्रदातव्यमनन्तफलमीप्सुभिः” ।

पितृदानं न० पितृ दानम् । निधामे आह्वं धरः स्वार्थे
क । पितृदानकं तत्तार्थं न० शब्दच० ।

पितृदिनं न० इत० । अमावास्यायाम् । पञ्चदश्यात्मके २२त्-
सप्तमिदिने च “मानेनानेन यो मासः पञ्चदशसम-
न्वितः । पितृणां तद्गोरात्रमिति कालविटो विदुः ।
कृष्णपक्षस्तु हस्तेषां शुक्लपक्षस्तु शर्वरी । कृष्णपक्षे
त्वहः आह्वं पितृणां वर्त्तते नृप !” हरिवं० ७४० ।

पितृपक्षं पु० पितृणां प्रियः पक्षः । गौणाश्विनकृष्णपक्षे
“नभा वाय नभस्यो वा सप्तमायो यदा भवेत् । सप्तमः
पितृपक्षः स्यादन्यत्र तु च पञ्चमः” नागरख० । २पितृ-
कुलजे च “पितृपक्षः प्रभुः स्त्रियाः” दायभागे नारदः
पार्ष्णादौ १पितादितिके च ।

पितृपतिं पु० इत० । यमे धरः ।

पितृपितृं पु० इत० । पितामहे धरः ।

पितृप्रभुं स्त्री इत० । १पितामह्याम् पितृणां प्रभू रिव । २स-
न्ध्यायाम् धरः । पितृकुल्ये सन्ध्यागामिति धेयाह्वत्वात्
तस्याः प्रभुवत् पालकत्वात् तथात्वम् ।

पितृप्रियं पु० इत० । मृत्तराजे राजनि० ।

पितृवन्धुं पु० इत० । “पितृः पितृःस्वसुः पुत्राः पितृभ्रातृः
स्वसुःसुताः । पितृभ्रातृपुत्राश्च विज्ञेयाः पितृवन्धवः” इ-
त्युक्तेषु पितृः पितृवन्धुपुत्रादिषु ।

पितृभोजनं पु० पितृभुम्भुज्यते कर्मणि ल्युट् । १मात्रे ग्राह्ये
तद्दानस्य प्रशस्तत्वात् तथात्वम् । भावे ल्युट् इत० । २पि-
तृभुज्यते न० राजनि० ।

पितृमंथं पु० कात्या० श्रौ० २१।१२ः श्रुत्यादिप्रकृते पितृपुद्गले
कर्मदे । {पितृपण्ये “पितृयज्ञस्तु तर्पणम्” मनुः ।

पितृयज्ञं पु० पितृपुद्गले यज्ञः शा०त० । पञ्चमहायज्ञान्तर्गते
पितृयाणं पु० पितरी यान्ति अनेन या-करणे ल्युट् संज्ञा-

त्वात् यत्त्वम् । पितृणां चन्द्रलोकगमनमार्गं । तत्प्रापक-
कर्मरूपहेतुमहितः तद्व्यापनप्रकारः कान्दो० ५।१८ज्ञो यथा
“अथ य इमे माम् दृष्टापूर्ते” दत्तमित्युपासते ते धूस-
मभिसम्भवन्ति धूमाह्वानिं रात्रेरपरपक्षमपरपक्षाद्व्यानु
पङ्क्तिष्वेति मासांस्तान् नैते संवत्सरमभिप्राप्नुवन्ति ।
मासेभ्यः पितृलोकं पितृलोकादाकाशमाकाशाच्चन्द्रमस-
मेव सोमो राजा तद्देवानाममन्तं तं देवा भजयन्ति” उ०
“य इमे गृहस्थाः । माम् इति गृहस्थानामसाधारणं
विशेषणमरणप्राप्तिभ्यो व्यावृत्त्यर्थम् । यथा वानप्रस्थ-
परिव्रजकानामरणप्राप्तिं विशेषणं गृहस्थेभ्यो व्यावृत्त्यर्थं
तद्वत् । दृष्टापूर्ते” इत्यग्निहोत्रादि वैदिकं कर्म । पूर्तं
वापीकूपतडागाराणादिकरणम् । दत्तं च बहिर्वेदि यथा-
शक्त्यर्थेभ्यो द्रव्यसमाप्तौ दत्तम् । इत्येवंविधं परिचर-
णपरित्यागाद्युपासते इति शब्दस्य प्रकारदर्शनार्थत्वात् ।
ते दर्शनजितत्वाद्भूमं धूमाभिमानिनीं देवतामाभिसृज्येन
सम्भवन्ति प्रतिपद्यन्ते । तयाऽतिवाहिता धूमाह्वानिं
रात्रिदेवतां, रात्रेरपरपक्षदेवताम् एवमेव कृष्णपक्षाभिमा-
निनीमपरपक्षाद्व्यानु पञ्चमासान् दक्षिणा दक्षिणां दिश-
सेति सविता । तान् मासान्, दक्षिणायन पञ्चमासाः
भिमानिनीर्देवताः प्रतिपद्यन्ति इत्यर्थः । सङ्कुचारिण्यो
हि पञ्चमासदेवता इति मासानिति बहुवचनप्रयोग-
साप्त । नैते कर्मिणः एषां प्रकृतः संवत्सरं संवत्सरमभि-
मानिनीं देवतामभिप्राप्नुवन्ति । कुतः पुनः संवत्सरप्राप्ति-
प्राप्तौ यतः प्रतिप्रियते । अस्ति हि संवत्सरस्य मस-
ङ्कोक्षेकस्यावयवमूर्ते दक्षिणोत्तरायणे तत्पारितोषिमा-
सप्रवृत्तानासुदगवर्णमासेभ्योऽवयविनः संवत्सरस्य प्राप्ति-
रुक्ता । अत इहापि तदवयवभूतानां दक्षिणायनमा-
सानां प्राप्तिं श्रुत्वा तदवयविनः संवत्सरस्यापि पूर्ववत्प्रा-
प्तिप्रापत्तेत्यतस्तत्प्राप्तिः प्रतिप्रियते नैते संवत्सरमभि-
प्राप्नुवन्तीति । मासेभ्यः पितृलोकं पितृलोकादाकाश-
माकाशाच्चन्द्रमसम् । कोऽसौ यज्ञोऽसौ प्रायः चन्द्रस्य य
एव दृश्यतेऽग्नौ सोमो राजा ब्राह्मणानां तद्वत्
देवानां तं चन्द्रमसमन्तं देवता इन्द्रादयो भजयन्ति ।
अतस्तो धमादिनो गत्वा चन्द्रभूताः कर्मिणो देवैर्मध्यन्ते
नन्वनर्थाद्येष्टादिकरणं यद्यह्मभूता देवैर्मध्यन्ते नैव
दोषः अत्रमित्युपकरणमात्रस्य विवक्षितत्वात् । न हि
ते कवलौतकेष्वेव देवैर्मध्यन्ते । किं बहु उपकरणमात्रं
ते देवाना भवन्ति स्त्रीपशुहत्वादिषु । दृष्टान्तशब्द